

I és que nosaltres, els catalans, som polítics de nom i de fets, en tota l'extensió de la paraula. Ho som ja en néixer i ho portem tots tan endintre de la nostra sang i de la nostra ànima, que malgrat i que a voltes, per la constel·lació dels nostres horitzons sorgeixin les catàstrofes que ens deixen aniquilats, tenim la suficient sang freda i prou presència d'ànim per a restar immutables el mateix que les esfinxs, sense fer la més petita contracció i sense llençar ni un sol crit, ni un sol plany.

Tenim en el nostre país una pila de coses i de problemes transcendents per a resoldre: el comerç, l'indústria, l'economia, l'explotació de la terra i de les seves riqueses minerals, els progressos de la tècnica, la ciència i l'enginyeria, que per les seves múltiples variacions reclamen força atenció per a donar-les-hi solucions especials que serien per a nosaltres d'un valor i d'una riquesa formidables i col·locarien dintre poc temps Catalunya a l'avantguarda dels pobles més adelantats d'Europa.

Més, a la immensa majoria de la nostra gent no els hi vinguen amb coses d'aquestes, sèries i transcendents. Es pensaran que els voleu mal i us miraran malament si és que no us tracten d'imbècils o de guillats. Deixeu-los amb la política, aquesta maleïda política d'esperit pobre i rastrer que ens fa moure durant anys i més anys en un cercle viciós i que va minant les forces i els factors econòmics del país, abocant-lo cap a un caos, quan amb l'energia i el dinamisme que ens és peculiar, dutes per altres viaranyos portarien Catalunya a un altre terreny d'emancipació i llibertat econòmica.

I és que nosaltres tenim un concepte encara bastant migrat del què és la política en l'estricta sentit de la paraula. La política pròpiament dita és la ciència, l'art o la manera de conduir un país, un poble, una nació pel camí de la legalitat i la justícia, cap a la seva puixança, cap a la seva glòria, progrés, i felicitat. D'altra manera, amb la baixa política, que és la xerrameca, les oposicions i les obstruccions, amb els favoritismes, els embolics i les maniobres tèrboles i oportunistes de mala fè, els pobles no es mouen mai del mateix lloc, ans als contrari, en sofreixen les malvestats i veuen agitar-se damunt de llurs horitzons, el caos, la crisi i la misèria.

SALVADOR MAJÓ

Homes nous!...

Encara no fa un any de la caiguda de la dictadura; encara estem patint una altra mitja dictadura, que ja en l'escenari polític de la ciutat nostrada s'hi sent el xim-xim dels personatges que assagen llurs papers.

Són els *divos* ja coneguts d'ahir, que pretenen ésser els d'avui, els de demà i els de sempre.

A nosaltres no ens sorprèn la *reprise*, car ja la preveïem; tampoc pretendrem fer-los desistir de son paper en vistes al negoci; fóra temps perdut.

No ens interessin ells, sinó el poble de Granollers, el nostre poble, el qual, si bé el creiem en estat de catalèpsia, no pensem que estigui mort.

¿Fins quan el poble granollerí estarà disposat a figurar de comparsa en la comèdia que pretenen seguir representant tota aquesta coneguda faràndula? ¿Es que ja no recorda ço que han fet, mentre el cavall d'Atila trepitjava la nostra terra? ¿Es que de res no ha de servir-li l'experiència dolorosa dels anys passats en la tirania?

Es ben convenient que el poble granollerí no l'oblidi la covardia de tota aquesta genteta que amb un liberalisme de «doblé» i amb xerrameca abundosa

i florida intenten sortir novament a la llum i pretenen continuar menant com si res no hagués passat i com si a tothora haguessin complert amb el seu deure.

No n'hi ha cap que hagi complert amb el seu deure dignament: els uns han pecat per inacció i els altres, els aprofitats, han pecat per adaptació.

Encara el poble els podria perdonar si s'haguessin retirat per sempre més a llurs cases a gaudir dels sacrificis que altres han fet per la llibertat del poble, aprofitats astutament en benefici propi. Però que tinguin la gosadia de tornar a alçar la veu com si res no hagués passat i pretenguin fer la felicitat del poble granollerí, és cosa que passa de mida.

Es necessari que els ciutadans de Granollers se sentin dignes i conscients, deixant en la més completa solitud els lloctinents de la passada dictadura, com així mateix els lloctinents de la Lliga, emparadora de la nova. Es necessari que el poble granollerí, com tots els altres pobles, formi nuclis nous, polítics nous, amb orientacions noves vers una nova democràcia fonamentalment republicana; i mentre aquests no es formin, és cent mil voltes millor quedar-se a casa i no seguir actuant de comparsa.

Però, entenguí's bé, en formar-se nous nuclis deu acabar-se d'una vegada tot confusionisme. Els de la dreta, a la dreta; els de l'esquerra, a l'esquerra, i prou d'allò de que en la lluita pel bé de Granollers hi caben tots. En cas de necessitat pot produir-se el front únic, però sols dels liberals; en un cas extrem, el de tot el poble, com se produí en la manifestació de protesta contra els consellers del temps de la dictadura; però aquesta unió de dreta i esquerra deu ésser limitada i condicionada a la consecució de l'objectiu comú.

En quant als nostres elegits, creiem que el poble deu prevenir-los que, en acceptar el lloc d'honor, no podran declinar-lo en moments de sacrifici i de perill; en el ben entès que, si una vegada acceptat, llurs actes no guardessin relació amb llurs compromisos, la desllealtat no deu quedar impune de cap de les maneres.

¡Remember, poble de Granollers!... Els que un dia es passaren a la Dictadura són capaços de passar-se a la Lliga o als "legionarios" de l'inquisidor Albiñana si els prometen altres temps de vaques grasses com els passats!...

SENS-CASACA

SABATERIA
ROMAÑO

Especialitat en
Calçat a mida

Miquel Ventura

GRANOLLERS

Plaça Constitució, 30

Confiteria
Pâtisserie
Queviures

LA PALMA BAR

Café Express

Especialitat en pastes per al Te * Extens ▲ SANDWICHS * SODES * XAMPANYS
assortit en bosses i capsas de luxe per a regal ▼ I VINS DE TOTES MENES

Successors de Quirse Masana

Doctor Robert, 11 i 13

GRANOLLERS